

എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു തിളങ്ങുന്ന ശുശ്രൂഷ-സാക് പുനൻ

WFTW(Malayalam) 22 November 2009

<http://jeevamozhikal.org>

വേദപുസ്തകത്തിൽ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് മൽക്കീസേദെക് എന്ന പേര് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ഒരു മഹാപുരോഹിതനായി ആ പേരിൽ വിളിക്കുന്നു(ഉല്പത്തി.14:18-20). മൽക്കീസേദെക് എന്താണ് ഇത്ര അത്ഭുതകരമായി ചെയ്തത്? ഒരിക്കൽ അബ്രഹാം 14 രാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ച് അവർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്ന തന്റെ അനന്തിരവനായ ലോത്തിനെയും കുടുംബത്തെയും രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ആ ദിവസം അബ്രഹാം ശാരീരികമായി ആകെ ക്ഷീണിതനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല നിഗളം, ദ്രവ്യാഗ്രഹം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടപകടങ്ങൾ കൂടി അദ്ദേഹം നേരിടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ മറ്റൊരു ദാസനിൽക്കൂടി അബ്രഹാമിനെ സംരക്ഷിച്ച് സഹായിക്കുന്നു. മൽക്കീസേദെക് അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്ന് അറിയാതെതന്നെ വേണ്ടതു നൽകി. കാരണം അദ്ദേഹം ദൈവം തന്നോടു പറഞ്ഞതാണ് ചെയ്തത്.

ഒന്നാമത് അബ്രഹാമിനുവേണ്ടി കുറച്ച് ആഹാരം അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. മൽക്കീസേദെക് എത്ര സുബോധമുള്ളവനാണ്! ഇന്നത്തെ ചില വലിയ ആത്മീയമനുഷ്യരെന്ന് പറയുന്നവർ കരുതുന്നതുപോലെ ആത്മീയർ എപ്പോഴും ഭൗതികസുഖങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ സന്യാസികൾ ആയിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അബ്രഹാമിനു നല്ല ഒരു ഭക്ഷണം നൽകി. അതു നമുക്കു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു നല്ല മാതൃകയാണ്. ശാരീരികമായി ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ സഹായിക്കുവാൻ അല്പം ഭക്ഷണം എപ്പോഴും കരുതുക എന്നത്. ഭക്ഷണം കൊടുത്തതിനുശേഷം മൽക്കീസേദെക് അബ്രഹാമിനെ ആത്മീയമായും സഹായിക്കുന്നു. അതു വലിയ പ്രസംഗമൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ല, എന്നാൽ കേവലം രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാമനായ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്താൽ അബ്രാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ. നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ച അത്യുന്നതനായ ദൈവം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ.(ഉല്പ.14:19,20). അബ്രഹാമിനും അവന്റെ ദാസന്മാർക്കും ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ മൽക്കീസേദെക് ഒരുപക്ഷേ രണ്ടു മണിക്കൂർ ചെലവഴിച്ചിരിക്കാം. അതിനുശേഷം ഒരു പതിനഞ്ചു നിമിഷം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. എന്നാൽ മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ഈ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലുള്ള ദൈവസ്തുതിയിലൂടെ അബ്രഹാമിനു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെട്ടു ഒന്നാമതായി താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാമനായ ദൈവത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടവനാണെന്ന് അബ്രഹാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അത് താൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന സോദോമരാജാവിന്റെ വസ്തുവകകൾ മോഹിക്കുന്നതിൽനിന്നും അബ്രഹാമിനെ രക്ഷിച്ചു. സോദോം വളരെ സമ്പന്നമായ ഒരു സ്ഥലമായതിനാൽ അവിടുത്തെ വസ്തുവകകൾ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നവയാകാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ അവകാശത്തിലുള്ള സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അബ്രഹാം അവയെല്ലാം വെറും ചപ്പും ചവറുമായിക്കണ്ടു. താൻ ആർക്കുള്ളവനാണെന്നു വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ മൽക്കീസേദെക് അബ്രഹാമിനെ സഹായിച്ചു. രണ്ടാമതായി താനും തന്റെ മൂന്നുറ്റിപതിനെട്ടു ദാസന്മാരും ചേർന്നല്ല ആ രാജാക്കന്മാരെ തോൽപിച്ചതെന്നു അബ്രഹാം വ്യക്തമായി കണ്ടു. അത് അബ്രഹാമിനെ നിഗളത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച മറ്റൊരു വെളിപ്പാടായിരുന്നു. വീണ്ടും അബ്രഹാമിന്റെ ശ്രദ്ധ തന്റെ വിജയത്തിൽനിന്നും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ മൽക്കീസേദെക്കിനു സാധിച്ചു. ഒരു പ്രസംഗകൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ നമ്മിൽ നിന്നു, നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളിൽനിന്നു മാറ്റി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ആക്കുന്നവനാണ്.

ഇനിയാണ് ഈ കഥയുടെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഭാഗം. അബ്രഹാമിനെ അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം മൽക്കീസേദെക് അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു! പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിലെങ്ങും നാം വായിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക എന്ന തരത്തിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പിന്നീട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുള്ളു. ആപ്രഭാതത്തിൽ മൽക്കീസേദെക് തന്റെ കൂടാരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നപ്പോഴായിരിക്കും ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന് അബ്രഹാം ആരാണെന്ന് അറിവില്ലായിരിക്കാം എന്നാൽ ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതു മതിയായിരുന്നു. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ദൈവം അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അനേകർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നു. മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കാണ് നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റു മനുഷ്യരെ ശാരീരികമായും ആത്മീയവുമായി അനുഗ്രഹിക്കുവാനും അതിനുശേഷം ഒരു നന്ദിപോലും സ്വീകരിക്കാതെ അപ്രത്യക്ഷമാകുവാനുമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കാണ് നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്!

നിങ്ങൾ വലിയ ദൈവമനുഷ്യനാണെന്നു മറ്റുള്ളവർ അറിയണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ നിങ്ങൾക്കൊരു വലിയ ദൈവമുണ്ടെന്നു മറ്റുള്ളവർ അറിയണം എന്നാണോ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? അവിടെയാണ് മതപരമായ ശുശ്രൂഷയുടെയും ആത്മീയമായ ശുശ്രൂഷയുടെയും വ്യത്യാസം കിടക്കുന്നത്. അവിടെയാണ് അഹരോന്റെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള പൗരോഹിത്യവും മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ പൗരോഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. അഹരോൻ നിരന്തരം ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവരിൽനിന്നു ബഹുമാനം സ്വീകരിച്ചു. മൽക്കീസേദെക് ആകട്ടെ ജനത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനുശേഷം അപ്രത്യക്ഷനായി.

യേശുവും തന്റെ ഈ ലോകജീവിതകാലത്ത് അത്തരത്തിൽ ആണ് ശുശ്രൂഷ ചെയ്തത്. ജീവിതപോരാട്ടത്തിൽ

ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും തളർന്നിരുന്നവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. യേശു ഒരിക്കലും താൻ നടത്തിയ രോഗശാന്തിയെക്കുറിച്ച് പരസ്യപ്പെടുത്തിയില്ല. സൗഖ്യദാതാവായൊരു രാജാവായി അറിയപ്പെടുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവർക്കായി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുവാനുമാണ് യേശു വന്നത്. താൻ പ്രസിദ്ധനാകണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം ഹെരോദാവിന്റെയോ പീലാത്തോസിന്റെയോ ഹന്നാസിന്റെയോ കയ്യുഹായുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പരീശന്റെയോ സദുക്യന്റെയോ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി താൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചില്ല. കാരണം മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ തന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ അഭിപ്രായവും ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ ഇടേണ്ടതു മാത്രമാണെന്ന് അവിടുത്തേക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗകരയോ ക്രിസ്തീയനേതാക്കളെയോ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ?

നാം ഒക്കെയും മൽക്കീസേദെക്കിനെപ്പോലെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ച് ദൈവത്തിൽനിന്നു കേട്ട് ഓരോ ദിവസവും നാം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അറിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം തുടങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. നമ്മിൽ ആർക്കും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ജീവിതവും ഇതുതന്നെയാണ്. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും കരുണയും എന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും എന്നെ പിന്തുടരും.” അതാണ് ജീവിക്കേണ്ട വഴി. നാം എവിടെപ്പോയാലും നന്മയുടെയും ക്ഷമിക്കുന്നതിന്റെയും ഒരു പ്രവൃത്തിയോ വാക്കോ നമ്മിൽനിന്നുമുണ്ടാകണം. പത്രോസ് കൊർന്നേലിയോസിനോട് യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു സംഗ്രഹിക്കുന്നതായി പ്രവൃത്തിയുടെ പുസ്തകം 10:38ൽ കാണുന്നു: “യേശുവിനെ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തു. ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ നന്മചെയ്തു പിശാച് ബാധിച്ചവരെ ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കിയും കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു.” ഇതാണ് യഥാർത്ഥമായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഫലം. ദൈവം നമ്മുടെ കൂടെയിരിക്കും. നാം പോകുന്നിടത്തൊക്കെയും മനുഷ്യരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരും സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തുന്നവരും ആയിരിക്കും.

എന്തെങ്കിലും നന്മയോ അനുഗ്രഹമോ ആത്മീയമായും ഭൗതികമായും ലഭിക്കാതെ യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് യേശുവുമായി ഒരു ബന്ധമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ട 12വർഷം രക്തസ്രവക്കാരത്തിയായിരുന്ന സ്ത്രീ അതു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

നമ്മെയും അങ്ങനെയൊരു ജീവിതത്തിലേക്ക് (നമ്മെ തൊടുന്നവൻ ആത്മീയമായും ഭൗതികമായും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതം) അല്ലേ ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്? മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള പുരോഹിതൻ ആയിരിക്കുവാനാണ് നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.